

„Tvangsarv kan kun båndlægges i en forvaltningsafdeling, der er knyttet til et pengeinstitut, og som justitsministeren har godkendt dertil. For tiden, indtil en arving bliver myndig, kan båndlæggelse af arvingens tvangsarv kun ske i overformynderiet.“

§ 2. Loven træder i kraft den 1. oktober 1966.

Efter den tidligere formulering af bestemmelsen var der også mulighed for at båndlægge tvangsarv for myndige i overformynderiet, og loven er en følge af, at overformynderiet ifølge den samtidig gennemførte lov om overformynderiet, jfr. ovenfor under nr. 100, fremtidig ikke kan fungere som båndlæggelsesinstitut for myndiges midler.

Lovforslaget fremsattes og behandledes i folketinget sammen med forslaget til den nævnte lov om overformynderiet m. fl. lovforslag. Efter udvalgsbehandlingen sammen med disse lovforslag vedtoges lovforslaget med en enkelt ændring vedrørende lovens ikrafttræden ved 3. behandling enstemmigt.

103. Lov om ændringer i myndighedsloven. (Justitsminister *K. Axel Nielsen*). [A. sp. 1011. C. sp. 583].

Skriftlig fremsættelse ²⁵/₁₁ (F. sp. 1641). 1. beh. ¹/₁₂ (F. sp. 1830). Partiernes ordførere: Poul Dalsager, Ib Thyregod, Langkilde, A. C. Normann, Poul Dam og Johan Asmussen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om overformynderiet m. fl. lovforslag, jfr. ovenfor under nr. 100. Betænkning (B. sp. 989) afgivet ¹²/₅. 2. beh. ³¹/₅ (F. sp. 5849). 3. beh. ²/₆ (F. sp. 6067). *Loven stadfæstet 8. juni 1966.* (Lovt. nr. 220).

Ved loven, der trådte i kraft 1. oktober 1966, overførtes forskellige af bestemmelserne i lov af 26. maj 1868 indeholdende bestemmelser angående forvaltningen af umyndiges midler til lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål (myndighedsloven). Denne overførsel af bestemmelserne var en forudsætning for, at loven af 1868 kunne ophæves ved lov om overformynderiet, jfr. ovenfor under nr. 100. Loven indeholder desuden forskellige mindre væsentlige ændringer af myndighedsloven, til dels af redaktionel karakter.